

El Ple aprova dues mocions per afavorir l'ús de la llengua catalana als segells i als documents d'identitat

El Ple de l'Ajuntament de Quart del passat 2 de setembre va acordar, per unanimitat dels vuit regidors assistents a la sessió (5 del Grup Independents PSC, 2 del Grup de CiU i 1 del Grup mixt), aprovar dues mocions d'adhesió a sengles campanyes que propugnen la incorporació del català i de la resta de llengües que, a més del castellà, es parlen a l'Estat espanyol -gallec, èuscar, aragonès, asturià i aranes- als segells postals i als documents personals d'identitat.

Concretament, en la primera de les mocions aprovades s'acorda afegir-se a la campanya "Segells plurals", que propugna la incorporació de la llengua catalana als segells postals pròpiament dits així com als segells automàtics de franqueig variable, les etiquetes postals, les etiquetes postals commemoratives, les postals, les targetes de correu, els aerogrames, les proves de luxe, les proves oficials commemoratives i qualsevol altre efecte postal emès per la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre (FNMT). A més, s'insta totes les formacions polítiques del Parlament de Catalunya a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats una proposició de Llei sobre l'ús de les llengües castellana, catalana, gallega, basca, asturiana, aragonesa i occitana en els segells i d'altres efectes postals abans esmentats.

A l'hora d'argumentar aquests acords, la moció explica que des que l'1 de gener de 1850 es va emetre el primer segell postal modern espanyol i fins al 31 de desembre del 2001, Espanya ha emès un total de 3.856 segells, dels quals només 58 portaven algun text en llengües diferents del castellà.

D'aquests 58 segells, que representen l'1,5% del total, 40 portaven algun text en català, 14 en gallec i 4 en èuscar i si bé es cert que gairebé tots, amb l'excepció de tres amb llengua catalana, han estat emesos després de l'aprovació de la Constitució l'any 1978, "entenem que aquestes xifres no permeten parlar d'una promoció significativa per part de l'Estat de les llengües diverses dels seus ciutadans, malgrat que la pròpia Constitució espanyola, que va permetre l'oficialització del català, el gallec i l'èuscar, va imposar-li el mandat de respectar i protegir la seva diversitat lingüística interna", assenyala.

La moció també diu que aquesta trajectòria espanyola contrasta amb la d'altres estats plurilingües del món que sí han reflectit la seva pluralitat lingüística en els seus segells. En aquest sentit, destaca que a Europa són ben coneguts els casos de Bèlgica (que emet segells en neerlandès, francès i alemany), Finlàndia (que n'emet en finès i suec) i Suïssa (que n'emet en alemany, francès, italià i romanx).

En la segona moció es decideix adherir-se a la campanya "Documents plurals", que propugna la incorporació als documents nacionals d'identitat, passaports, permisos de conduir, targetes de resident estranger i tota altra documentació personal de les llengües espanyoles diferents del castellà que són oficials d'acord amb els estatuts d'autonomia (català, gallec i èuscar), sense excloure l'ús addicional de les llengües que, tot i no ser oficials d'acord amb els estatuts d'autonomia, es beneficien igualment del mandat constitucional de respecte i protecció de la diversitat lingüística espanyola (aragonès, asturià, occità). També s'insta tots els partits representats al Parlament de Catalunya a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats una altra proposició de Llei sobre l'ús de les llengües espanyoles als referits documents.

Al justificar aquests acords, la moció recorda que l'article 3 de la Constitució espanyola disposa que el castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat, estableix que les altres llengües espanyoles seran oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts d'autonomia i anuncia que la diversitat lingüística d'Espanya serà objecte d'especial respecte i protecció.

"Malgrat aquest mandat constitucional de respecte i protecció del caràcter plurilingüe de l'Estat, les llengües espanyoles diferents del castellà, que es parlen en un territori on viu més del 40 per cent de la població espanyola, han estat absents durant més de 20 anys d'un seguit d'àmbits de gran importància simbòlica i pràctica, entre els quals hi ha la documentació personal dels ciutadans (el document nacional d'identitat, el passaport i el permís de conduir) i la documentació dels residents estrangers, que en una època d'immigració creixent com l'actual ha adquirit una rellevància que fins ara no havia tingut", afegeix.

També diu que aquesta pràctica contrasta amb la de les altres democràcies plurilingües d'Europa i del món, que traslladen als seus documents la seva diversitat lingüística interna, la qual cosa permet que tots els ciutadans acceptin com un fet normal el pluralisme lingüístic de la seva societat. En aquest cas es posa els exemples de Bèlgica, que incorpora el francès, el neerlandès i l'alemany a la carta d'identitat i el passaport; Finlàndia, que utilitza el finès i el suec en tots els documents; el Canadà, que fa el mateix amb l'anglès i el francès; i Suïssa, on els docu-